

РЕШЕНИЕ

№ 9135

гр. София, 17.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3443** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба вх.№ 1012-21-357/01.04.2024 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „ИНДУСТРИАЛ 95“ЕООД,[ЕИК], представлявано от Д. Б. Н., [ЕГН], чрез адв.А. Т., срещу Решение № 1040-21-110/28.02.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е отхвърлена жалбата на „ИНДУСТРИАЛ 95“ ЕООД,[ЕИК], против Задължителни предписания №ЗД-1-21-01443778/30.10.2023 г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С. –град, с които на дружеството „ИНДУСТРИАЛ 95“ ЕООД,[ЕИК], са издадени задължителни предписания за заличаване на данните, подадени по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за лицата Б. С. Н., ЕГН [ЕГН] и Ц. В. Н., ЕГН [ЕГН].

Жалбоподателят релевира доводи, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон и с целта на закона, както и в нарушение на процесуалните правила. Излага съображения, че с оспореното решение неправилно и необосновано е прието, че лицата Б. Н. и Ц. Н. не са полагали труд в дружеството – жалбоподател и нямат качеството на осигурено лице. Твърди се, че лицата реално са престирали труд и този извод не е оборен от административния орган. Твърди, че неспазването на изискванията на Наредба № 15 от 27.06.2006 г. за здравните изисквания към лицата, работещи в детските заведения, специализираните институции за деца и възрастни, водоснабдителните обекти, предприятията, които

произвеждат или търгуват с храни, бръснарските, фризьорските и козметичните салони не е релевантно към обстоятелството дали ли е престиране на труд и е предмет на друго производство. Твърди, че родствената връзка /лицата са родители на управителя на дружеството/ е ирелевантна спрямо факта на извършвана трудова дейност и сама по себе си не може да обори факта на престиране на труд от страна на същите. Твърди се, че оспореното решение противоречи и на целта на закона. Моли решението да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с процесуалния си представител. В заседанието и в допълнително депозираните писмени бележки същият поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът - Директора на ТП на НОИ С. - град – се представлява от юрк. О.. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София-град, III отделение, 57 състав, след като се запозна с представените по делото писмени доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно данните от Търговския регистър осигурителят “ИНДУСТРИАЛ 95“ ООД, ЕИК[ЕИК] е със седалище и адрес на управление [населено място], кв. М. 2, [жилищен адрес] вход В. Управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е Д. Б. Н., ЕГН [ЕГН]. Предметът на дейност е търговия, услуги, търговско представителство, реклама, транспорт. както и всички дейности, незабранени със закон.

По време на проверката е представен Трудов договор № 004 от 21.07.2023 г., сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 70 от КТ, съгласно който Б. С. Н. е назначен в “ИНДУСТРИАЛ 95“ ЕООД на длъжност „татуист“ с място на работа [населено място], [улица], със задължения, утвърдени от работодателя в длъжностна характеристика, при условията на 8-часов работен ден и с основно трудово възнаграждение 1500,00 лв. Със Заповед № 002/26.08.2023 г., издадена на основание чл. 71. ал. 1 от КТ, считано от 26.08.2023 г., трудовото правоотношение е прекратено. На 25.07.2023 г. осигурителят е подал уведомление по чл. 62. ал. 5 от КТ за лицето за сключения трудов договор с код по НКП 9609 и на 28.08.2023г, за неговото прекратяване от 26.08.2023г.

При извършената проверка на разплащателните ведомости е установено, че на Б. С. Н. е начислено и изплатено брутно трудово възнаграждение, (осигурителен доход) в размер на 428,57лв. за м.07.2023 г. и в размер на 1239,13 лв. за м.08.2023 г.

При извършената проверка в информационната система на НОИ е установено, че на 28.08.2023 г. осигурителят е подал данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Н. за м.07.2023 г., като е отразил начало на осигуряване 24.07.2023г. и на 26.09.2023г. за м.08.2023г., като е отразил последен ден в осигуряване 25.08.2023г.

С декларация вх. № 4023-21-653#4 от 24.10.2023 г., Д. Б. Н., в качеството му на управител на “И. 95“ ЕООД декларира, че седалището на дружеството е [населено място], кв. М. 2, [жилищен адрес] вход В, ап. 1, има два обекта с място на извършване на търговска дейност - [населено място], ж. к. М. 2, [жилищен адрес] вход В, ап. 1 и ул. „Г. С. Р.“ № 65. Лицето е назначено „чрез познанство“, с работно време от 11:00 ч. до 20:00 ч, с определено възнаграждение за длъжността в размер на 1500,00 лева.

С декларация вх. № 4023-21-653#3 от 20.10.2023г. Б. С. Н. декларира, че седалището на дружеството е [населено място], кв. М. 2, бл. 219 В, а адресът на работното му място е [населено място], [улица]. Назначен е с договор № 004/21.07.2023г., дата на постъпване 21.07.2023г. на длъжност татуист. Декларира работно време от 12:00ч. до 21:00ч., превоз със собствен автомобил до работното си място и естество на работа – правене, рисуване на шаблони и татуиране. Декларира още опит като татуист и че отговаря на изискванията за тази длъжност. Същевременно е работил на съвсем различни длъжности и няма осигурителен стаж. По време на проверката не са представени документи сертификат/удостоверение за проведено професионално обучение или за завършен курс за длъжността „татуист“.

По време на проверката е представен Трудов договор № 003 от 14.07.2023 сключен на основание чл. 67. ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 70 от КТ, съгласно който Ц. В. Н. е назначена в “ИНДУСТРИАЛ 95“ ЕООД на длъжност „рецепционист“ с място на работа [населено място], [улица], със задължения, утвърдени от работодателя в длъжностна характеристика, при условията на 8-часов работен ден, с основно трудово възнаграждение 1500.00 лв. Срокът на договора е с 6 месеца изпитателен срок в полза на работодателя. Със Заповед № 001/19.08.2023 г., издадена на основание чл. 71, ал. 1 от КТ, считано от 19.08.2023г. трудовото правоотношение е прекратено.

На 17.07.2023 г. осигурителят е подал уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за лицето за сключения трудов договор с код по НКП 9609 и на 20.08.2023г. за прекратяване от 19.08.2023г.

При извършената проверка на разплащателните ведомости е установено, че на Ц. В. Н. е начислено и изплатено трудово възнаграждение за м.07.2023 г. в размер на 785,71лв. и за м.08.2023г. в размер на 913,04лв.

При извършената проверка в информационната система на НОИ е установено, че на 28.08.2023г. осигурителят е подал данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Н. за м.07.2023г., като е отразил начало на осигуряване 17.07.2023г. и на 26.09.2023 г. осигурителят е подал данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за м.08.2023г., като е отразил последен ден в осигуряване 18.08.2023г.

С декларация вх. № 4023-21~653#5 от 24.10.2023г. Д. Б. Н. в качеството му на управител на “ИНДУСТРИАЛ 95“ ЕООД декларира, че седалището на дружеството е [населено място], кв. М. 2, [жилищен адрес] вход В, ап. 1, има два обекта с място на извършване на търговска дейност - [населено място], ж. к. М. 2, [жилищен адрес] вход В и [улица]. Лицето е назначено „чрез познанство“, с работно време от 11:00 ч. до 20:00 ч. с определено възнаграждение за длъжността в размер на 1500,00 лв.

С декларация вх. № 4023-21-653#3 от 20.10.2023г. Ц. В. Н. декларира, че седалището на дружеството е [населено място], кв. М. 2, бл. 219 В, а адресът на работното му място е [населено място], ул. „Г. С. Р.“ № 65. Назначена е с договор № 003/14.07.2023г., дата на постъпване 14.07.2023г. на длъжност „рецепционист“. Декларира работно време от 12:00ч. до 21:00ч., превоз със собствен автомобил до работното си място и естество на работа – записване на часове, посрещане на клиенти, правене на кафета, комуникация. Декларира още опит като рецепционист и че отговаря на изискванията за тази длъжност. Същевременно е работила на съвсем различни длъжности и няма осигурителен стаж.

След извършена проверка в информационната система на НОИ се установи, че Б. Н. и Ц. Н. са работили при предходните си работодатели на длъжности „приложни специалисти механици“, „монтъори на електронна техника“ и „техник механик

шивашко производство" и „квалифицирани шивачи” и „машинен оператор шиене”. Във връзка с изискванията по Наредба № 15 от 27.06.2006 г. за здравните изисквания към лицата, работещи в детските заведения, специализираните институции за деца и възрастни, водоснабдителните обекти, предприятията, които произвеждат или търгуват с храни, бръснарските, фризьорските и козметичните салони се определят здравните изисквания към лицата, работещи във бръснарските, фризьорските и козметичните салони, от Столична РЗИ е изисквана справка за лицата Б. Н. и Ц. Н. относно изискванията на чл. 4, ал. 3 от същата наредба. След извършена проверка от СРЗИ е установено, че в системата им няма данни за лицата.

След запитване, от РЗИ К. също е постъпила информация, че лицата Б. Н. и Ц. Н. не са вписани в регистъра на новоиздадените здравни книжки по чл. 11 от Наредбата. По време на проверката от НОИ е формиран извод, че трудовите договори са сключени с желание да се придобие право на парично обезщетение за безработица в по-висок размер и за по-дълъг период и че лицата реално не са извършвали трудова дейност.

В тази връзка по време на проверката на осигурителя са издадени задължителни предписания за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за лицата Б. С. Н., ЕГН [ЕГН] и Ц. В. Н., ЕГН [ЕГН]. Същите са обжалвани по административен ред, в резултат на което е постановено Решение № 1040-21-110/28.02.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е отхвърлена жалбата на „ИНДУСТРИАЛ 95“ЕООД,[ЕИК] и предписанията са потвърдени. Административният орган е приел, че задължителните предписания са правилно и законосъобразно постановени и жалбата срещу тях следва да бъде отхвърлена като неоснователна и изцяло необоснована.

Процесното решение е предмет на настоящия съдебен контрол.

В хода на съдебното следствие по искане на жалбоподателя са разпитани двама свидетели, които дават показания, че лично и непосредствено са възприели, че Б. Н. е работел като татуист, а Ц. Н. като рецепционист.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решението на директора на ТП на НОИ-С. град е издадено от компетентен орган при осъществяване на административния контрол за законосъобразност на издадени по реда на чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО задължителни предписания, в кръга на правомощията му, възложени с чл. 117, ал. 1, т. 3 от КСО, който определя, че пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу задължителни предписания на контролните органи по чл. 108, ал. 1, т. 3.

Решението е постановено в предвидената от закона писмена форма и съдържа мотиви - фактически и правни основания, от които може да се разбере каква е волята на административния орган.

Съдът не установи при постановяване на решението да са допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението е постановено в нарушение на материалния закон.

Между страните не е спорно, че за осигурените лица Б. Н. и Ц. Н. има сключени трудови договори за процесния период, на същите са начислени и изплатени трудови възнаграждения. Спорен е въпросът осъществявали ли са лицата реална трудова дейност. Административният орган е приел, че сключването на трудов договор, включително регистрирането му, и изплащане на заплати по него, при конкретно установената фактическа обстановка, не са достатъчни основания, за да се приеме, че Б. Н. и Ц. Н. са извършвали дейност, за която подлежи на осигуряване по реда на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО.

На основание чл. 4, ал. 1 от КСО работниците и служителите са задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица. За работници и служители се считат лицата, упражняващи трудова дейност по трудово правоотношение.

Трудовият договор, сключен между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа, следва да отговаря на изискванията за форма по чл. 62, ал. 1 от КТ и за съдържание по чл. 66 от КТ. На основание чл. 62, ал. 3 от КТ в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Положеният труд по трудово правоотношение е възмезден и работодателят дължи на работника или служителя трудово възнаграждение, което се изплаща по реда, установен в Кодекса на труда.

В разглеждания случай са представени всички документи, удостоверяващи сключен трудов договор и изпълнението му.

Административният орган обаче е приел, че не са налице доказателства за действително полаган труд от страна на Б. Н. и Ц. Н..

По делото е категорично установено, че Б. С. Н. е работил като „татуист“ за периода 21.07.2023 г. – 26.08.2023 г., на 8-часов работен ден, съгласно сключения между него и дружество „ИНДУСТРИАЛ 95“ЕООД,[ЕИК] Трудов договор № 004/21.07.2023 г. Установено е за Ц. В. Н., ЕГН [ЕГН], че е работила като рецепционист за периода 17.07.2023 г. – 18.08.2023 г. , съгласно сключения между нея и дружество „ИНДУСТРИАЛ 95“ЕООД,[ЕИК] Трудов договор № 003/14.07.2023 г.

Уговореното и дължимо възнаграждение между страните по трудовия договор е заплатено, видно от приложените по делото ведомости за заплати /фишове/. От тях се установява, че на служителите е начислено и изплатено брутно трудово възнаграждение /осигурителен доход/ съобразно отработените дни и ползвания платен годишен отпуск.

Поначало неизвършването на трудова дейност е относимо към изпълнението на трудовия договор, а не неговата действителност. По тази причина КТ предвижда като последици от непрестирането на труд неизплащане на договореното трудово възнаграждение, реализиране на дисциплинарна отговорност, прекратяване на трудовия договор и др.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал.1 КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Съгласно чл. 4, ал.1 КСО работниците и служителите са осигурени за общо

заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица. За работници и служители се считат лицата, упражняващи трудова дейност по трудово правоотношение. Същото възниква въз основа на трудов договор, който следва да отговаря на изискванията относно форма и съдържание, предвидени в КТ, като за него следва да се подаде уведомление до НАП, съгласно чл. 62 КТ. Според чл. 63, ал. 4 КТ изпълнението на задълженията по трудовия договор започва с постъпването на работника или служителя на работа, което се удостоверява писмено, а правоотношението е възмездно и работодателят дължи възнаграждение на работника за положения труд. Спорът между страните практически се съсредоточава на въпроса относно това дали наистина лицата са е упражнявали фактически трудовата дейност по сключените трудови договори, за да възникне за тях осигуряване, съгласно изискването на чл. 10 КСО.

Административният орган е счел, че по трудовия договор не е било налице изпълнение от страна на работника, т. е. същите са били само привидни договори. Административният орган навежда довод за недействителност на трудовите договори по чл. 74, ал.1 КТ като основание за решението си, но според разпоредбата на чл.74, ал.3 КТ в случаите, когато контролен или друг компетентен орган сметне, че трудовият договор е недействителен на някое от основанията, посочени в ал. 1, той незабавно сезира съда, за да се произнесе по действителността на трудовия договор, защото според чл. 74, ал.2 КТ в общия случай трудовият договор се обявява за недействителен именно от съда. Съгласно чл. 75, ал. 5 от КТ страните не могат да се позовават на недействителност на трудовия договор или на отделни негови клаузи, докато тя не бъде обявена и решението за обявяването ѝ не бъде връчено на страните. На същото основание страните ще могат да се позовават на недействителност на трудовия договор само след обявяването ѝ от съда. Едва след отговора на този въпрос от единствения компетентен орган-съответния районен съд и влизане в сила на съдебния акт би било налице основание за издаване на оспореното предписание за заличаване на данни от регистъра на НОИ. Трудовите правоотношения са особен вид договорни отношения и тяхната правна уредба почива на разпоредбите, разписани в Кодекса на труда. Само за неуредените случаи и то когато е налице препащаща разпоредба, се прилага общото законодателство. В настоящия случай е налице трудов договор в писмена форма, съдържащ подписите на страните и уредба на елементите на трудово правоотношение. Съдът не приема, че на базата на събраните от органа доказателства в конкретната проверка има данни, водещи до съмнения за наличие на действително трудово правоотношение, но ако органът е считал, че няма реално осъществявана трудова дейност или че сключеният трудов договор е бил фиктивен, то редът за установяване на действителните отношения между работник и работодател е този по чл. 75, ал. 3 от КТ.

Наличието на родствена връзка между осигурените лица и управителя на дружеството по никакъв начин не е индичия за недобросъвестност, заобикаляне на закона и злоупотреба с права и не може да доведе до автоматичен извод, че трудовото правоотношение е недействително.

Административният съд също не е компетентен да се произнася инцидентно

по реда на косвения съдебен контрол по действителността на трудов договор в производството по оспорване на административен акт, предвид изрично предвидения ред за обявяване недействителността по чл. 74 от КТ и поради това и настоящият съд не би могъл да обсъжда по същество представените допълнително от страна на жалбоподателя писмени доказателства по повод установяване реалното осъществяване на трудови функции по трудовите договори. След като те съществуват (трудов договор, уведомление за сключването му, длъжностна характеристика) е следвало да бъдат зачетени в административното производство. В този смисъл са например Решение № 4512/2019 г. по адм. д. № 1298/2019 г., Решение № 6843/19 г. по адм. д. № 14502/18 г. и двете на ВАС.

Налага се извод, че при липсата на влязъл в сила съдебен акт, който да обяви недействителност на сключения трудов договор, решението на директора на ТП на НОИ С. град е незаконосъобразно.

Свидетелските показания на разпитаните в съдебно заседание свидетели разказват подробно и обстойно факти относно извършваната от лицата дейност - Б. С. Н. е подстригвал и правил татуировка, а жената Ц. В. Н. е посрещала клиентите на рецепцията. Съдът не намира основание да оспори тези показания, доколкото те не са оборени от никакви конкретни действия за попълване на доказателствената съвкупност в обратна посока от страна на административния орган.

Относно Наредба № 15 от 27.06.2006 г. за здравните изисквания към лицата, работещи в детските заведения, специализираните институции за деца и възрастни, водоснабдителните обекти, предприятията, които произвеждат или търгуват с храни, бръснарските, фризьорските и козметичните салони, дали са изпълнени изискванията към гореспоменатите длъжности, е обстоятелство, абсолютно неотнормимо към спорния въпрос имали ли са лицата действия по реално престирание на труд или не. Дори и да не са изпълнили изискванията за заемане на длъжността, това е нарушение, касаещо друг нормативен акт и би било предмет на отделно производство.

При така цитираната императивна нормативна уредба на КТ, съдържаща закрила на работещите по трудово правоотношение, няма спор, че административният орган не е успял да докаже липса на реално извършване на трудовата дейност.

Предвид гореизложеното, настоящият състав намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно, като са налице основания за неговата отмяна по чл. 146, т. 4 АПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноски. В тази връзка по делото е депозиран списък по чл. 80 ГПК /л. 146/, в който е заявена претенция за присъждане сумата от 1250 лв., от които 50 лв. – държавна такса и адвокатски хонорар в размер на 1200 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 57-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба вх.№ 1012-21-357/01.04.2024 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „ИНДУСТРИАЛ 95“ЕООД,[ЕИК], представлявано от Д. Б. Н., [ЕГН], чрез адв.А. Т., Решение № 1040-21-110/28.02.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е отхвърлена жалбата на дружеството против Задължителни предписания № ЗД-1-21-01443778/30.10.2023 г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С. –град.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на „ИНДУСТРИАЛ 95“ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя Д. Б. Н., сумата от 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева разности по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването на съобщение за неговото изготвяне с препис за страните.